

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น : การวิจัย
รายการณีสถาบันราชภัฏเพชรบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนา
ท้องถิ่นของสถาบันราชภัฏเพชรบุรี จากแผนงาน งบประมาณ กระบวนการดำเนินงานและผลงานของ
สถาบันใน 6 บทบาท คือ บทบาทด้านให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูงในท้องถิ่น บทบาทด้านการ
วิจัย บทบาทด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม บทบาทด้านการปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนา
เทคโนโลยีในท้องถิ่น บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น และบทบาทด้านการผลิตครู
และส่งเสริมวิद्यฐานะครูในท้องถิ่น ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research)
เก็บข้อมูลภาคสนามนาน 7 เดือน โดยแบ่งการเก็บข้อมูลออกเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 เริ่มตั้งแต่วันที่
1 พฤศจิกายน 2542 ถึง 30 ธันวาคม 2542 ผู้วิจัยจะสังเกตสภาพทั่ว ๆ ไป และศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
ของสถาบัน ช่วงที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 5 มกราคม 2543 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2543 เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลใน
ระดับลึกเกี่ยวกับบทบาทการดำเนินงานของสถาบันราชภัฏเพชรบุรี ช่วงที่ 3 ตั้งแต่วันที่ 3 เมษายน
2543 ถึงวันที่ 26 พฤษภาคม 2543 เป็นการตรวจสอบข้อมูลและการเก็บข้อมูลเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (participant observation)
การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ (formal interview) การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ (informal
interview) และการวิเคราะห์เอกสาร (document analysis) ของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในสถาบัน
การวิเคราะห์ข้อมูลใช้แบบอุปนัยและนำเสนอในรูปแบบของการบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

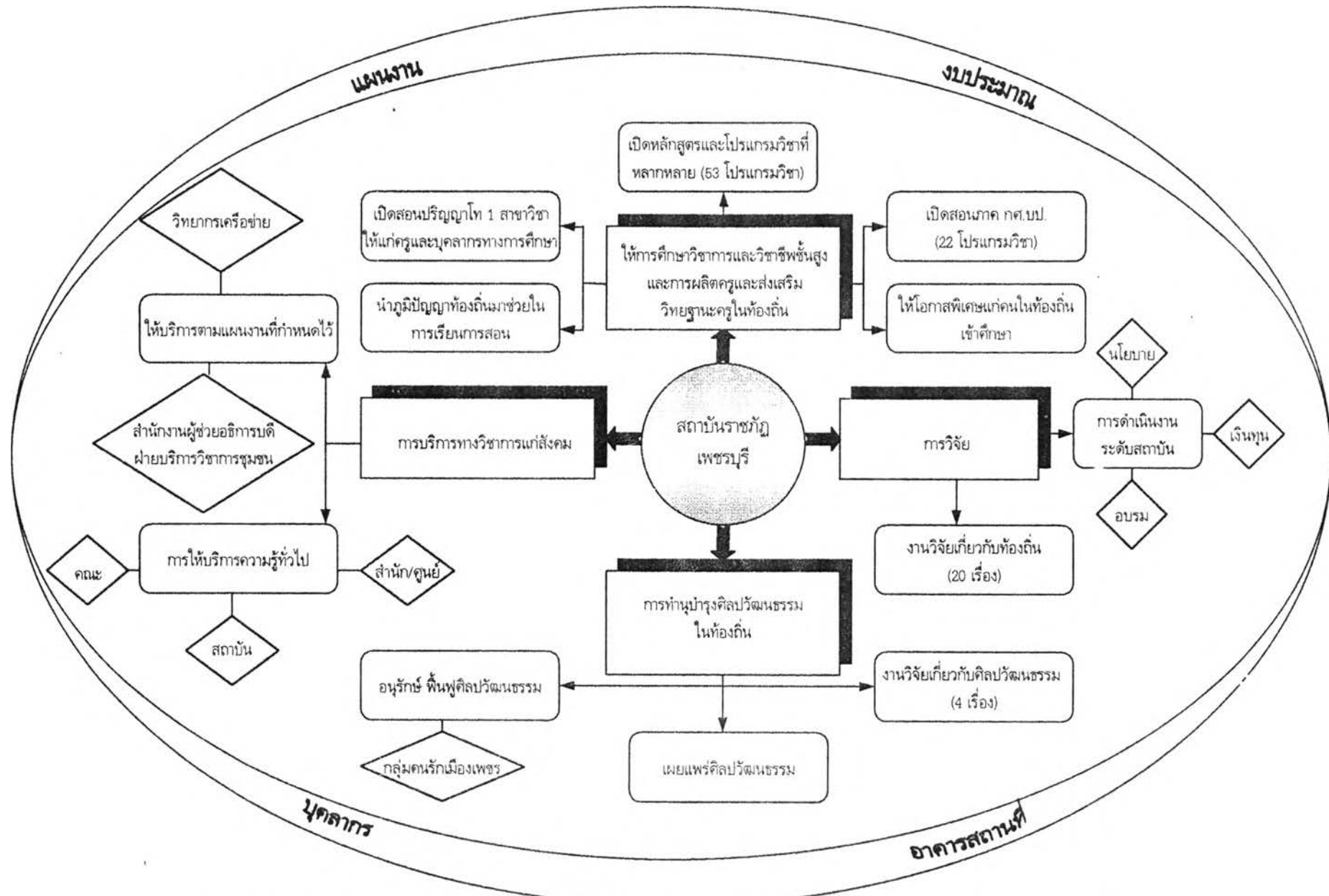
การดำเนินงานของสถาบันราชภัฏเพชรบุรีในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้น สถาบันได้ยึดพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 มาตรา 7 เป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถาบัน อันประกอบด้วย บทบาทด้านให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูงในท้องถิ่น บทบาทด้านการวิจัย บทบาทด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม บทบาทด้านการปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีในท้องถิ่น บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น และบทบาทด้านการผลิตครูและส่งเสริมวิद्यฐานะครูในท้องถิ่น โดยจัดสร้างแผนงานในระบบราชการเป็น 9 แผนงานซึ่งเหมือนกับสถาบันราชภัฏอื่นอีก 35 แห่ง มีงบประมาณและบุคลากรของสถาบันรองรับการดำเนินงานในบทบาทดังกล่าว ซึ่งพบว่า สถาบันได้ดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้จัดสร้าง

ไว้ตามแผนงานซึ่งทำให้สถาบันราชภัฏเพชรบุรีสามารถดำเนินงานได้เพียง 5 บทบาท คือ บทบาทด้านให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูงในท้องถิ่น บทบาทด้านการวิจัย บทบาทด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น และบทบาทด้านการผลิตครูและส่งเสริมวิद्यฐานะครูในท้องถิ่น ยกเว้นบทบาทด้านการปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีในท้องถิ่นที่สถาบันยังมิได้มีการดำเนินงานในขณะนี้ เนื่องจากมิได้ระบุไว้ในแผนงานทั้ง 9 แผนงาน อย่างไรก็ตาม ใน 5 บทบาทนั้น สถาบันมีการดำเนินงานลดหลั่นแตกต่างกันไป ในฐานะที่เป็นสถาบันวิชาการชั้นสูงที่พัฒนามาจากสถาบันการผลิตครูจึงทำให้สถาบันดำเนินงานในบทบาทด้านให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูง และบทบาทด้านการผลิตครูและส่งเสริมวิद्यฐานะครูในท้องถิ่นมากที่สุด โดยการเปิดสอนในหลากหลายสาขาวิชาตามความต้องการของท้องถิ่นถึง 53 โปรแกรมวิชา ซึ่งในช่วงปีการศึกษา 2538 ถึง 2542 สามารถรับนักศึกษาได้ถึง 42,209 คน และในจำนวนนี้เป็นนักศึกษาสายครูประมาณ 1 ใน 3 ของนักศึกษาทั้งหมด ให้สิทธิพิเศษแก่คนในท้องถิ่นเข้าศึกษาในสถาบันถึง 50% ในปีการศึกษา 2542 นั้น มีข้อมูลยืนยันได้ว่ามีนักศึกษาในท้องถิ่นเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏเพชรบุรีถึง 50.61 % เปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่กำลังทำงานและผู้ที่ไม่ได้เข้าศึกษาในภาค กศ.บป. โดยใช้เวลาเรียนในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์และวันธรรมดาหลังจากเลิกงานแล้ว รวมทั้งพัฒนาครูประจำการและบุคลากรทางการศึกษาให้ได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทอีก 1 สาขาวิชาในปีการศึกษา 2541

บทบาทที่สถาบันดำเนินงานในระดับปานกลาง ได้แก่ **บทบาทด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม และบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น** โดยบทบาทด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมนั้น พบว่า สถาบันได้ดำเนินงานใน 2 ลักษณะ คือ 1) การให้บริการตามแผนงานที่กำหนดไว้เป็นรายปีการศึกษา และ 2) การให้บริการความรู้ทั่วไปตามสภาวะปัญหาของสังคม ด้วยวิธีการที่หลากหลายหลากอันได้แก่ การจัดอบรม การจัดประชุมสัมมนา การพูดออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียง การแจกแผ่นพับ ใบปลิว รวมทั้งการจัดตั้งหน่วยงานเป็นการภายในเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่นโดยตรง การดำเนินงานด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมของสถาบันดังกล่าวนี้ ยังมิได้ประยูกต์ผลจากการศึกษาวิจัยออกไปให้บริการ ส่วนบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นนั้น พบว่า ในช่วงปีการศึกษา 2538 - 2542 มีอาจารย์ภายในสถาบันทำการศึกษาวจัยเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นจำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ 1) การศึกษาหอพระไตรปิฎกจังหวัดเพชรบุรี 2) อาหารคาวพื้นบ้านจังหวัดเพชรบุรี 3) ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมของชาวไทดำจังหวัดเพชรบุรี และ 4) ประเพณีงานปีผีמדจังหวัดเพชรบุรี นอกจากนี้ยังได้มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยการจัดแสดงสาธิต จัดนิทรรศการ จัดงานประเพณี ฯลฯ รวมทั้งการนำบุคคลในท้องถิ่นเข้ามาร่วมในการดำเนินงานด้านดังกล่าวในนามของ **"กลุ่มคนรักเมืองเพชร"**

สำหรับบทบาทด้านการวิจัยนั้น พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย ถึงแม้ว่าสถาบันจะมีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการทำวิจัยของอาจารย์ภายในสถาบันฐานะอาจารย์มหาวิทยาลัย รวมทั้งการสนับสนุนด้านงบประมาณจากงบประมาณแผ่นดินและงบรายได้ของสถาบันเพื่อเป็นทุนอุดหนุนการวิจัยให้แก่อาจารย์และการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยแก่อาจารย์โดยการจัดอบรมปีการศึกษาละ 2 ครั้ง ในช่วงปีการศึกษา 2538-2542 นั้นมีงานวิจัยของอาจารย์ที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจำนวน 40 เรื่อง มีอาจารย์ที่ทำการวิจัยและได้รับเงินสนับสนุนทั้งสิ้น 32 คน คิดเป็น 1 ใน 6 ของอาจารย์ในสถาบันทั้งหมด ในจำนวนนี้เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่นจำนวน 20 เรื่อง จากการทำวิจัยของอาจารย์ 18 คน คิดเป็น 1 ใน 10 ของอาจารย์ในสถาบันทั้งหมด นับตั้งแต่หน่วยงานได้ปรับเปลี่ยนฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การวิจัยดังกล่าวยังมีได้นำผลการศึกษาวิจัยเผยแพร่ลงสู่ท้องถิ่นเลยทั้ง ๆ งานบริการทางวิชาแก่สังคมของสถาบันนั้นส่วนหนึ่งจะต้องนำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยออกไปให้บริการ

บทบาทการดำเนินงานของสถาบันราชภัฏเพชรบุรี ในปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น สรุปได้ดังแผนภูมิที่ 9

แผนภูมิที่ 9 การดำเนินงานของสถาบันราชภัฏเพชรบุรี ปีการศึกษา 2542 ในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

อภิปรายผลการวิจัย

สถาบันราชภัฏเพชรบุรีได้ยึดปรัชญาและบทบาทหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 มาตรา 7 เป็นหน้าที่หลักในการดำเนินงานของสถาบันในฐานะสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีนโยบาย แผนการดำเนินงาน รวมทั้งงบประมาณสำหรับดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้เพื่อให้สอดคล้องกับบทบาทการดำเนินงานของสถาบันใน 6 บทบาท อันได้แก่ บทบาทด้านให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงในท้องถิ่น บทบาทด้านการวิจัย บทบาทด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม บทบาทด้านการปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีในท้องถิ่น บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น และบทบาทด้านการผลิตครูและการส่งเสริมวิद्यฐานะครูในท้องถิ่น

จากการศึกษานโยบายและแผนการดำเนินงานของสถาบัน พบว่า สถาบันได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานในฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยกำหนดนโยบาย **การเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น** ไว้เป็น 1 ใน 5 นโยบายหลักในการดำเนินงานช่วงปีการศึกษา 2542-2545 ของสถาบัน เพื่อให้สถาบันมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากมหาวิทยาลัยอื่น รวมทั้งมีแผนงานรองรับการดำเนินงานของสถาบันเป็นรายปีการศึกษา แต่นโยบายการดำเนินงานดังกล่าวนั้นมิได้มีการระบุงบประมาณ และเป้าหมายการดำเนินงานที่ชัดเจนว่าในแต่ละปีการศึกษาสถาบันจะวางกลยุทธ์จัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงานในส่วนใด ครอบคลุมการดำเนินงานทั้ง 6 บทบาทตามพระราชบัญญัติหรือไม่ ประกอบทั้งบทบาทการดำเนินงานของสถาบันบางบทบาทมิได้มีการกำหนดไว้ในแผนงานของสถาบันอย่างชัดเจน เช่น บทบาทด้านการปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีในท้องถิ่น รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณของสถาบันที่มีความแตกต่างกันสูงมาก โดยบทบาทการดำเนินงานด้านให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และบทบาทด้านการผลิตครูและส่งเสริมวิद्यฐานะครูในท้องถิ่นที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณมากที่สุด (ร้อยละ 98.47) และบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยที่สุด (ร้อยละ 0.30) มีความแตกต่างกันถึง 98.17 % ของงบประมาณทั้งหมด ในขณะที่บทบาทด้านการปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีในท้องถิ่นเป็นบทบาทที่ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานโดยตรง ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะสถาบันมีพื้นฐานมาจากสถาบันการผลิตครู จึงทำให้การจัดสรรงบประมาณดังกล่าวของสถาบันมุ่งเน้นไปที่การผลิตบัณฑิตเป็นสำคัญซึ่งดูราวกับว่ามีได้คำนึงถึงบทบาทการดำเนินงานทั้ง 6 บทบาทซึ่งกล่าวไว้ในพระราชบัญญัติเลย เพียงแต่กล่าวไว้เป็นภาพรวม ๆ ที่คล้ายคลึงกันทั้งประเทศ คือ 36 แห่ง เพราะความแตกต่างของการจัดสรรงบประมาณดังกล่าวนั้น ส่งผลให้สถาบันสามารถดำเนินงานในบทบาทด้านให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงและบทบาทด้านการผลิตครูและส่งเสริมวิद्यฐานะครู

ในท้องถิ่นมากที่สุด ในขณะที่บทบาทด้านอื่นสถาบันมีการดำเนินงานน้อยหรือแทบจะไม่ได้มีการดำเนินงานเลย โดยเฉพาะบทบาทด้านการปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีในท้องถิ่น

ดังนั้น หากสถาบันต้องการที่จะดำเนินงานในบทบาทหน้าที่ตามที่ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 มาตรา 7 ให้ครบและสมบูรณ์ทั้ง 6 บทบาทแล้ว ก็ถึงเวลาที่สถาบันควรจักได้กำหนดนโยบายการดำเนินงานของสถาบันในแต่ละปีการศึกษาให้ชัดเจน มีแผนงานและงบประมาณรองรับการดำเนินงานครอบคลุมทั้ง 6 บทบาท เพราะงบประมาณนับเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีส่วนสำคัญสำหรับการดำเนินงานนอกเหนือจากนโยบายและแผนการดำเนินงานของสถาบัน

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าบทบาทการดำเนินงานบางบทบาท สถาบันคิดว่าได้มีการจัดสรรงบประมาณให้เป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับบทบาทด้านอื่น เช่น บทบาทด้านการวิจัย ได้รับการจัดสรรงบประมาณมากเป็นอันดับ 2 รองจากบทบาทด้านให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูงและบทบาทด้านการผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครูในท้องถิ่น แต่การดำเนินงานด้านการวิจัยของอาจารย์ภายในสถาบันยังมีการดำเนินงานในระดับน้อย ซึ่งอาจจะสืบเนื่องมาจาก 1) งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากสถาบันเกี่ยวกับการวิจัยมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากหน่วยงานภายนอก ตัวอย่างเช่น งานวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจและความต้องการของประชาชนต่อระบบการให้บริการและการบริหารงานของเทศบาลเมืองเพชรบุรี ที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากเทศบาลเมืองเพชรบุรีถึง 160,000 บาท ต่อการวิจัย 1 เรื่อง ในขณะที่สถาบันมีเงินทุนอุดหนุนการวิจัยในปีการศึกษา 2542 จำนวน 77,000 บาทต่อการทำวิจัย 1 ปีการศึกษา และ 2) อาจารย์ยังคงให้ความสำคัญกับงานสอนเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปานทิพย์ ผดุงศิลป์ (2534) ที่พบว่า สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ยังเน้นการจัดการเรียนการสอนเป็นสำคัญ ส่วนการวิจัยจะทำกันเป็นอันดับรอง ๆ ลงไป

นอกจากองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้นแล้วยังพบว่า บุคลากรภายในสถาบันบางส่วนได้ส่งผลกระทบต่อการทำงานของสถาบันอันเนื่องมาจากความไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่การดำเนินงานของสถาบัน โดยเฉพาะงานที่นอกเหนือจากงานสอน เพราะอาจารย์ในสถาบันบางส่วนยังคิดว่าหน้าที่ของตนคือ การสอนหนังสือให้นักศึกษา ส่วนงานด้านอื่นที่นอกเหนือจากงานสอนนั้นมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยเฉพาะอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัช ธันโตภาส (2521) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียนในประเทศไทยต่อการพัฒนาชุมชน พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานนั้นเป็นเพราะว่าผู้ดำเนินงานส่วนใหญ่ไม่เข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเองดีพอ ขาดความรู้ในการดำเนินงานและการไม่มีการติดตามผลงานที่ปฏิบัติไปแล้ว ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถาบันที่จะ

ต้องชี้แจงให้บุคลากรหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบถึงบทบาทหน้าที่และกระบวนการดำเนินงานของสถาบัน เพื่อให้สถาบันสามารถดำเนินงานได้ตามนโยบายและแผนงานที่ตั้งไว้

ในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น สถาบันจึงควรเปิดโอกาสให้แก่คนในท้องถิ่น ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสถาบัน โดยเฉพาะคณะกรรมการบริหารสถาบันที่เป็นตัวแทน จากชุมชนหรือจากท้องถิ่น (ประธานอบต., ผู้ใหญ่บ้าน, กำนัน ฯลฯ) โดยตรง เพื่อสร้างความสัมพันธ์ ที่ดีระหว่างสถาบันกับท้องถิ่น รวมทั้งรับรู้ความต้องการที่แท้จริงของท้องถิ่น เพื่อจะได้นำข้อมูลดังกล่าว ไปกำหนดแนวนโยบายในการบริหารสถาบันให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ วิรัช วิรัชนิการวรรณ (2532) ที่กล่าวว่า หลักของการทำงานพัฒนาชุมชนให้ประสบ ความสำเร็จนั้น จะต้องทำงานร่วมกับผู้นำชุมชนและจะต้องเป็นความต้องการที่มาจากความต้องการที่ แท้จริงของชุมชน

การดำเนินงานของสถาบันที่ผ่านมาพบว่า ถึงแม้สถาบันจะมีภาระหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติถึง 6 บทบาท แต่บทบาทการดำเนินงานที่สถาบันทำมากที่สุดยังคงเป็นบทบาทเกี่ยวกับการผลิตบัณฑิต โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิตในสายครู ซึ่งในปีการศึกษา 2541 มีบัณฑิตในสายครู เกือบประมาณ 1 ใน 3 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ซึ่งอาจสืบเนื่องมาจากสถาบันราชภัฏเป็น สถาบันวิชาการชั้นสูงที่พัฒนามาจากสถาบันการผลิตครู ดังนั้นบทบาทการดำเนินงานของสถาบันส่วนใหญ่จึงยังยึดติดกับภาระหน้าที่ที่เคยกระทำมาก่อน ส่วนบทบาทด้านการวิจัยซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญใน ฐานะที่เป็นสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้นยังมีการดำเนินงานน้อย ในขณะที่บทบาทด้านการปรับปรุงถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีในท้องถิ่นนั้นยังไม่มีการดำเนินงานที่ปรากฏผลออกมาอย่างชัดเจน ซึ่งอาจสืบ เนื่องมาจากบทบาทด้านดังกล่าวไม่มีแผนงานและงบประมาณรองรับเหมือนกับบทบาทการดำเนินงาน ด้านอื่น เนื่องจากการวางงบประมาณเหมือนกันทั้ง 36 แห่ง รวมทั้งผู้ปฏิบัติงานด้านดังกล่าวจะต้อง มีความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ จึงทำให้บทบาทด้านการปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีใน ท้องถิ่นยังไม่ปรากฏผลการดำเนินงานในขณะนี้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เอกสิทธิ์ สุกุลแก้ว (2533) ที่พบว่า การดำเนินงานของครุอาจารย์ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนที่ครูจำนวนมากที่สุด ไม่เคยปฏิบัติคือ บทบาทด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับบทบาทด้านการบริการทางวิชาการแก่ สังคมและบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นนั้น ขณะนี้มีการดำเนินงานอยู่ในระดับ ปานกลางรองจากบทบาทด้านให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงและบทบาทด้านการผลิตครูและ ส่งเสริมวิทยฐานะครูในท้องถิ่น

ดังนั้น ถึงเวลาแล้วที่สถาบันจะต้องปรับบทบาท วางวิสัยทัศน์ และกำหนดภารกิจให้ชัดเจน รวบรวมพลังกำลังในการวางแผนการดำเนินงานของสถาบันตามภาระหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะบทบาทด้านการปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีในท้องถิ่นซึ่งเป็นบทบาทที่มีความสำคัญ และจำเป็นสำหรับการทำให้ท้องถิ่นมีการพัฒนาที่ดีขึ้น เนื่องจากเป็นบทบาทที่อาจส่งผลกระทบต่อระบบการผลิต การตลาด รวมทั้งไม่สามารถที่จะไปแข่งขันในตลาดโลกได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในครั้งนี้ เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุง หรือหาแนวทางแก้ไขปัญหา เพื่อให้สถาบันสามารถดำเนินการกิจในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างสมบูรณ์และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จากการอภิปรายผลการวิจัยนั้น มีประเด็นที่ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงประยุกต์ใช้ได้ดังนี้

1. ในด้านการบริหาร ควรมีแนวนโยบาย / แผนการปฏิบัติงาน ให้ครอบคลุมบทบาทการดำเนินงานของสถาบันครบทั้ง 6 บทบาท ตามภาระหน้าที่ที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติ มีการกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และควรชี้แจงให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบถึงแนวนโยบายการดำเนินงานดังกล่าวของสถาบัน
2. ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้มีความกระจายครอบคลุมบทบาทการดำเนินงานทุกบทบาท โดยเฉพาะบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่นโดยตรง
3. สนับสนุนให้อาจารย์ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องของท้องถิ่น โดยใช้ผลงานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งในการเลื่อนขั้นเงินเดือน หรือใช้ประกอบในการพิจารณาความดีความชอบ
4. ควรให้บุคคลในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการบริหารสถาบัน เพื่อจะได้ทราบความต้องการที่แท้จริงของท้องถิ่น และสามารถวางแผนกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นได้สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของท้องถิ่นมากขึ้น

5. ควรมีการจัดชั้นเรียนที่ใหญ่ขึ้นโดยนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเรียนการสอน เพื่อช่วยลดภาระงานสอนของอาจารย์ ช่วยให้อาจารย์ได้มีเวลาในการทำวิจัยและทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่นตามปรัชญาและนโยบายของสถาบันได้มากขึ้น

6. สร้างภาพลักษณ์ที่เป็นลักษณะเฉพาะของสถาบัน เช่น เขตความรับผิดชอบของสถาบันเป็นพื้นที่ติดทะเล สถาบันก็อาจจัดการเรียนการสอนโปรแกรมวิชาที่เกี่ยวข้องกับการประมง การอนุรักษ์สภาพแวดล้อมป่าชายเลน วนอุทยานปราณบุรี ฯลฯ ให้มีลักษณะเด่นเฉพาะสถาบันขึ้นมา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาบทบาทเกี่ยวกับท้องถิ่นในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของสถาบันว่ามีลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะอย่างไร เพื่อสถาบันจะได้นำมาสร้างเกณฑ์ในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นมากขึ้น

2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ชาวบ้านต้องการ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น

3. ควรทำการศึกษารูปแบบของการสร้างนักวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

4. ควรทำการศึกษาบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของสถาบันราชภัฏอื่น ๆ เพื่อให้ได้ภาพรวมเกี่ยวกับบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของสถาบันราชภัฏ